

పేరు మీరే పెట్టండి

అనేక పత్రికలు, నవలలు చదివే మీలోని ఊహాశక్తిని ఉపయోగించండి. ఈ కింది కథ చదివి దానికి ఏపేరు వెడితే కాపుంటుందో ఊహించి కింది కాక్సులో మీదే రాయండి.

క్రొత్తి బస్స్టాప్ దగ్గర నుంచుని మాలాలి వెళ్ళేబస్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు అభిషేక్. బస్ ఆలస్యమయితే, తోటిప్రయాణికుల ముఖాలపంక పరిశీలనగా చూస్తూ వారి ప్రవర్తనలను అంచనా వేయడం అతని హాబీ. ఇంతలో ఓ పదేళ్ళ అబ్బాయి చేతిలో ఒక పచ్చని కార్డు చూపిస్తూ డబ్బులు అడుక్కోడం అతని కంట పడింది. కొందరు కార్డు చదివి 'పాపం' అని జాలిపడుకూ పడో, ఇరవయ్యో పైసలు ఇస్తున్నారు ఇంకొందరు "బస్ రాక మేం చస్తుండే సీదో వెధవగోల పోవయ్యా!" అంటూ విసుక్కుంటున్నారు. వాడుమెల్లగా అభిషేక్ దగ్గరకొచ్చి కార్డు అందించాడు. వాడికి మాటలు రావని, అమ్మానాన్న ఎవరూ లేరని, తోచినంత దానం చేసిపుణ్యం కట్టుకోమని కార్డులోవుంది. "నీకు మాటలురావా?" అభిషేక్ అడిగాడు. రావన్నట్టు తలూపాడు అర్థంగా.

అభిషేక్ జేబులోంచి ఓ ఒక రూపాయి కాగితం తీసి వాడి చేతులో వుంచుతూ, "ఊరికే పాపం ఎంతమంది నడుక్కుంటావ్? ఈ పదిరూపాయలతో ఇవ్వాలికి సరి పెట్టుకో!" జాలిగా అన్నాడు, అంతే—

"సార్, ఒక్క రూపాయి కాయితం ఇది" చెప్పి నాలిక్కరుచు కున్నాడు ముష్టిపిల్లాడు—
"అదే నాక్కావాలింది: మాటలు రావని మోసం చేస్తావా? దొంగ వెధవ!" అంటూ ఇచ్చిన రూపాయి కూడా లాగేసుకున్నాడు అభిషేక్.

—బి. రఘురామరాజు
(మహబూబ్ నగర్)

ప్రవంతి నెం. 10లో ఈశీర్షికలో ప్రచురించిన కథకి రచయిత శ్రీ గోపరాజు రాధాకృష్ణ పెట్టిన పేరు: పాపం ..కర్డుడు.

ఈ వారం ఈ శీర్షికలో కథల ఎన్నికల గెస్ట్ ఎడిటర్ :

-శ్రీమతి అరణి

ఓ కథ రాయండి శీర్షికన వచ్చిన కథలన్నీటా 'తెర వెనుక', 'నే.చ.వె.చూ.సి.చి' మెరుగయినవి అన్నించి, ఈ రెంటిని ఎన్నిక చేయడం జరిగింది. 'ఎ షార్ట్ స్టోరీ డిల్స్ విత్ ఎ సింగిల్ సిట్ట్యుయేషన్' అన్నది ఒకనాటి కథకి నిర్వచనమయితే ప్రవంతి ఆ నిర్వచనాన్ని ఈ శీర్షికలో 'ఎ షార్ట్ స్టోరీ డిల్స్ విత్ ఎ సింగిల్ డైలాగ్' గా మార్చ గలిగింది. అందుకు ఈ పత్రికను అభినందిస్తున్నాను.

సాహిత్యంలో కళానిక ప్రక్రియను నేను బాగా అభిమానిస్తాను. కథల్ని రాయడం కన్నా చదవడమంటే నాకు భలే ఇష్టం.

—అరణి

తెర వెనుక

ఢిల్లీలో జాతీయ స్థాయిలో పోలీసు ఉద్యోగుల నాటక పోటీలు జరుగుతున్నాయి. కాన్స్టేబుల్ స్థాయి నుండి కమీషనరీల వరకూ ఆ నాటకాలలో పాల్గొంటున్నారు.

అంతకు ముందే జాతీయ స్థాయిలో రెండు సార్లు 'ఉత్తమ నటుడు'గా ఎన్నికైన కాన్స్టేబుల్ సుబ్బారావు, స్వయంగా రాసి, నర్తకత్వం వహిస్తూ, అందులో ముఖ్య పాత్రను కూడా వేస్తుండటంతో, ఆ నాటకాన్ని చూడడానికి ప్రేక్షకులు విరగబడ్డారు. నాటకం మొదలయింది. సీన్లు చక్కచా! సాగిపోతున్నాయి. క్లయిమాక్స్ లో సుబ్బారావు 'ట్రాజిడీ' సీనుకు జీవం పోస్తున్నాడు. లాగి లాగి చివరికి చనిపోయే పాత్ర అది.

సీను ప్రభావం తాగుతూ, డైలాగ్స్ చెబుతూ, గుండెల్లో నొప్పిని అభినయిస్తూ నేలకొరిగి పోయాడు సుబ్బారావు. నాటకం అయిపోయినట్టు 'తెర' జారించి. మరు నిమిషంలోనే కంకలం మొదలైంది. తెర వెనుక. కిందపడిన సుబ్బారావు తిరిగి లేవ లేడు. 'పాత్రలో లేనమై నడించటంతో 'సామరేజ్' రావటం చల్ల మరణించి ఉండొచ్చు అని నిర్ధారించారు సహ నటులు. ఆ మరణం నటుని అకస్మిక మరణంతో

విగ్భాంతి చెందిన జనం అతణ్ణి చివరి చూపుగా చూసి 'నివాళు' అర్పించేందుకు తొక్కిసలాడుకుంటున్నారు.

సుబ్బారావు చేహంపై పడి దారుణంగా, గుండెలవిసేలా ఏడుస్తున్నాడు సబిన్స్ పెక్టర్ శ్రీనివాస్. నాటకం క్లయిమాక్స్ లో ఇవ్వరూ కలిసి నడించాల్సి ఉంది. అ సీన్ కి ముందు "గ్రీన్ రూం"లోకి పిలిచి సుబ్బారావు అన్న మాటలు ఆతన్ని నిలుపు నా రునిపేస్తున్నాయి.

"సార్...దయచేసి ఈ దిగ్భయం ఎవరి లోనూ చెప్పకండి." ప్రమాణం చేయించు రున్నాడు సుబ్బారావు.

"క్రీడారంగంలో జాతీయ స్థాయిలో బహు మతి సంపాదనై, బేరూపాయల బహుమతులూ, ఉద్యోగాల్లో ప్రమోషన్లు ఇస్తుంది చున డిపార్ట్ మెంట్. కానీ, ముప్పయ్యే అయిదేళ్ళు నా డీవెలాన్ని ఈ వృత్తికే అంకితం చేసి, నాటకరంగంలో రెండుసార్లు జాతీయస్థాయిలో ఉత్తమ నటు డిగాబహుమతి పొందినా, రెండుసార్లకీకలిసి వెయ్యి రూపాయలు సగదు తప్ప, నాకింకే ప్రోత్సాహమూ అభించలేదు....సార్... క్రీడారంగం కంటే ఏం తీసిపోయింది సార్...కళారంగం? దేని గొప్ప దానిదే సార్!" షణం అగాడు సుబ్బారావు.

“నిజాయితీగా, ఈ ఉద్యోగంచేస్తూ ఆరు గురు ఆడపిల్లలకి, ఓ అబ్బాయికి తండ్రి నవటం తప్ప, ఆర్థికంగా ఏమీ సాధించలేక పోయాను. పెద్దబ్బాయి ఇంటర్ చదువు తున్నాడు. నలుగురమ్మాయిలు పెళ్ళికెడి గున్నారు. నేనింకో వారం రోజుల్లో రిటైరవ బోతున్నాను.”

“సార్...డ్యూటీలో ఉండగా చని పోయిన కాన్స్టేబుల్ కుటుంబంలో ఒకరికి ఉద్యోగం ఇస్తుంది గదా మన డిపార్ట్ మెంట్...నేను ఈ రోజు నాటకం వేయ టాన్ని డ్యూటీలో ఉన్నట్లుగానే పరిగణిస్తారు. నేను సర్వీసులోనే చనిపోతే... మీరు నా డెత్ సర్టిఫికేట్ తీసుకుని మా అబ్బాయికి ఉద్యోగం వేయించాలి. నా మరణాంతరం వచ్చే డబ్బు, కనీసం ఒక మూయి పెళ్ళయినా చెయ్యగలిగితే కాస్త తప్పి నాకు. నాకి సహాయం చేసి, మీరు నా కుటుంబాన్ని ఆదుకోవాలి సార్. నాటకంలో లాగే ఇంకో పదిహేను నిముషాల్లో జీవితంలో కూడా నా పాత్ర ముగిసి పోతుంది. ఆలాగని ఈ నాటకానికి అన్యాయం చెయ్యను. తప్పకుండా మన నాటకానికి ప్రభుత్వ బహుమతి వచ్చేలా కృషి చేస్తాను...ఇంతటి బరువు మీపై మోపు తున్నందుకు నన్ను షమించండి” కళ్ళలో నీళ్ళు ధారగా జారిపోతుండగా, యస్.ఐ. శ్రీనివాస్ పాదాలని కళ్ళ కద్దుకున్నాడు సుబ్బారావు-అతని చేతిలో ఓ కవర్ ఉంచి.

శ్రీనివాస్ కి మాట పెగల్లేను. నాటకంలో డైలాగుల్లా, విషయమంతా “గడగదా” చెప్పేసి, అతని మెదడుని మొద్దుబారేలా చేశాడు సుబ్బారావు.

“ఇంకో పావుగంటలో నేను చచ్చి పోగానే అవి సిద్ధం చేయించండి” చెప్పాడు సుబ్బారావు పౌడర్ అద్దుకుంటూ. అప్పటికి అతను “విషం” తాగి ఉన్నట్లు మాత్రం చెప్పలేదు.

సుబ్బారావు శరీరంపై పడి, మౌనంగా కోడిస్తున్న, ‘యస్.ఐ’ శ్రీనివాస్ కి మాటలింకా చెప్పట్లో గింగురుమంటున్నాయి.

—పవన్
(కడప)

నే..చ..పె..చూ..సి..చే

“ఇంకో అరగంటలో పెళ్ళి వారు వస్తున్నారు వాడ్ని చూసుకోవడానికి. ఆ వెధవ బయటికి వెళ్ళే కాళ్ళు విరగొడ్తానని చెప్పు”-విసురుగా వచ్చి చెప్పాడు గోవిందయ్య భార్య సరస్వతితో కొడుకు సుబ్బారావుకి కూడా విసబడేటట్లు-

“ఇంకో పావు గంటలో నేను చచ్చి పోగానే అవి సిద్ధం చేయండి” చెప్పాడు సుబ్బారావు పౌడరు అద్దుకుంటూ-

సుడిగాలిలా వెళ్ళిపోతూ ఆ మాటవిని తక్కున ఆగిపోయాడు గోవిందయ్య.

“ఒరేయ్ నాయనా! ఏవిట్రా ఆ మాటలు...”

“కన్నీళ్ళతో” అంది తల్లి.

“చావనీలే వెధవని, చావంటే ఏదో చేగోడి తినడం అనుకుంటున్నాడు కం మూచుం వె: చావనీ” మహా కోపంగా చెప్పాడు గోవిందయ్య.

“ఇదిగో...ఇదిగో...అలాంటి అర్థం పర్థంలేని తిట్లూ, ఆడపెళ్ళి వారు పెళ్ళిచూపుంకి రావడం మొదలైనవి భరించలేకే నేను చస్తానంటున్నాను-కం మూచుం వె అంటే ఏమిటో, నలభై ఏళ్ళయి కాపురం చేస్తున్నావు...కనీసం నీ కై నా తెలుసా ఆమ్మా...?” అసహనంగా అడిగాడు సుబ్బారావు.

“నాకేమిటి తెలుసు నాయనా-నా పెళ్ళి నాటి నుంచీ యీ రకం మాటలు వింటున్నాను. పెళ్ళి నాడు మా నాన్ననీ యిలాగే ఆన్నారు. పి స కా క యి అని”

“అంటే?”

“పిల్లను యివ్వగానే సరికాదు కట్టుం యివ్వాలి-అనిట-కొంచెం సేపు పోతే ఆయన చెప్తారులే”...అంది తల్లి నిరాసక్తంగా-

“కం మూచుం వె అంటే అర్థం చేసుకోవడం బందరు లద్దూ తినడం అనుకొన్నావురా పం కొ ము వె....” అని ఓ షణం ఆగి “దీనికూడా అర్థం చెప్పాలి కాబోలు...కం మూచుం వె అంటే పంది కొక్కు ముక్కు వెధవా అనీ-అర్థం అంటుంది...ఇంతకీ నువ్వు పెళ్ళిచూపుంకి సిద్ధంగా ఉన్నావారేదా? లేకపోతే...”

“నాన్నా...అమ్మా, నేనూ ఎలాగూ ఈ తిట్ల బాధ పడుతున్నాం, ఇంకో

స్రవంతి నెం: రిలో ఇచ్చినవాక్యం
“ఇంకో పావుగంటలో నేను చచ్చి పోగానే అవి సిద్ధం చేయించండి.” చెప్పాడు సుబ్బారావు పౌడర్ అద్దుకుంటూ.
ఆధారంగా రాసిన కథలు

ఆమాయక ప్రాణిని కూడా తీసుకువచ్చిబలి చేయలేను నాన్నా అందుకే అంటున్నా... నే చ పె చూ సి చే...”

“అంటే ఏమిటో అమోరించు...”

“అంటే నేను చచ్చేక పెళ్ళి చూపులు సిద్ధం చేయించండి” -అన్నాడు సుబ్బారావు—

“ఓకే,కట్” అన్నారు దర్శకులు జంబ్యాల. హాస్య భరితమైన ఈ సన్నివేశం మషీకిరణ్ మూవీస్ వారి “అమ్మాయి గారి అబ్బాయి” చిత్రంలోనిది. ఇందులో గోవిందయ్య వీరభద్రరావు, సుబ్బారావుగా వేలు, సరస్వతిగా కాకినాడ శ్యామల నటిస్తున్నారు ప్రముఖ రచయిత మల్లాది నవల “ఒక ఆమె-ఒక అతడు” ఆధారంగా తీసిన ఈ చిత్రంలో ఇంకా చంద్ర మోహన్, సాక్షిరంగారావు, రాళ్ళపల్లి, రావికొండలరావు, పొట్టిప్రసాద్, నిర్మల, రమాప్రభ, శ్రీలక్ష్మి ప్రధాన తారాగణం. ఈ చిత్రం ద్వారా వినిత అనే సూతన నటిని తెలుగు తెరకి పరిచయం చేస్తున్నారు వేటూరి, రమేష్ నాయుడు, గౌతంరాజు, తోటతరణి, కాంభోజిరావు, జంధ్యాల తెర వెనుక ప్రముఖులు. ఆంధ్రాలో స్రవంతి ద్వారా జనవరిలో విడుదల కాబోతోంది ఈ చిత్రం.

-సుధాలహరి
(విజయనగరం)

ఓ కథ రాయండి
ఈ క్రింద ఇచ్చిన వాక్యాన్ని కథలో ఎక్కడయినా ఉపయోగించి అచ్చులో అరపేజీ మించకుండా ఓ కథని రాసి వెంటనే పంపండి. ప్రచురణార్థమైన కథా రచయితలకి పాతిక రూపాయలు పారితోషికం పంపబడుతుంది.
“గృహప్రవేశమయిన రెండేళ్ళకుకానీ ఇల్లుకట్టలేనంది!” అన్నాడు వినయమూర్తి వినయంగా మామగారితో

